

lingen før den højtærede Statsministers Tiltræden, at disse Ændringer vilde blive slaaet ned.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Steincke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Jørgen Pedersen: Det er ikke Skik, at man i dette Ting modsætter sig et Ønske om Udvalgs Nedsættelse, selv om man i stor Udstrækning synes, at der ikke er meget at opnaa derved. Jeg vil dog anbefale, at man i dette Tilfælde gør en Undtagelse. Jeg er fuldkommen overbevidst om, at Nedsættelse af et Udvalg til Forhandling om de Spørgsmaal, som det ærede Iste Medlem for 10de Kreds fremførte, ikke vil føre til noget som helst andet end Sagens Trækken i Langdrag.

Det ærede Medlem talte om den „Brutalitet“, hvormed jeg tidligere havde udtalt, hvad der kunde ventes gennemført. Jeg har kun sagt det, som jeg mente var rigtigt, og fastholdt det, som jeg mente var rigtigt; det samme har jeg gjort nu og vil gøre fremdeles. Jeg vil altsaa anbefale, at man stemmer imod Forslaget om Nedsættelse af Udvalg som en ganske unyttig og tids-spildende Foranstaltning.

Steincke: Jeg beklager meget, at man finder det rimeligt at bryde den Praksis, som man ikke bryder overfor mindre vigtige Sager, overfor et saa vigtigt Spørgsmaal som Grundlovssagen, ikke mindst naar Situationen er den, at man ved at tage denne Udvalgsbehandling og gøre forholdsvis smaa Indrømmelser vil kunne opnaa at se det, man stadig har hævdet som sit egentlige Formaal, at hele Befolkningen stod samlet om denne Sag.

Jørgen Pedersen: Det, som det ærede Medlem kalder forholdsvis smaa Indrømmelser, der skulde medføre, at man ogsaa fik hans Parti med, hører til de Indrømmelser, som han paa Forhaand ved og har vidst, saa længe vi har behandlet denne Sag, ikke kan gennemføres.

Brandes: Jeg tror ikke, at man, saa længe jeg har været Medlem af Landstinget,

har fraveget den Praksis, at man gaar med til et Forslag om Udvalgsnedsættelse, og ganske særlig ikke, naar dette gjaldt en vigtig Sag. Jeg ønsker imidlertid paa ingen Maade, at denne Sag skal standses ved en Udvalgsbehandling, jeg ønsker den, saaledes som jeg forstaaer, den højtærede Statsminister ønsker det, hurtigt fremmet, men vi har dog oplevet, at ogsaa Udvalgsbehandlinger kan være meget hurtige. Og naar der fra socialdemokratisk Side her i Dag antydes, at man maatte være villig til visse Indrømmelser, som man tidligere ikke har været villig til, hvis man til Gengæld kunde — saa vidt jeg forstaaer — opnaa ganske faa Indrømmelser, synes det mig dog tvivlsomt, om man skal nægte en saadan Udvalgsbehandling. Sagen er saa stor, kan dog ikke haste paa en eller to Dage, og jeg vil i alt Fald for mit Partis og mit Vedkommende sige, at jeg nødig stemmer imod en Udvalgsbehandling, naar det nu foreslaas, fra socialdemokratisk Side.

Steincke: Idet jeg takker for de Udtalelser, der faldt fra den sidste ærede Taler, skal jeg tilføje, at det selvfølgelig ikke er vor Mening at forhale Sagen. Det er vor Mening at søge i dette sidste Øjeblik ved at gøre meget væsentlige Indrømmelser at opnaa en Mulighed for at samle alle om dette Forslag. Naar det ærede Iste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) siger, at jeg paa Forhaand ved, at disse Ændringer ikke kan gennemføres, saa maa jeg ganske vist sige, at saa er det jo kun et Udtryk for den samme diktatoriske Optræden, som har været til Stede under hele denne Behandling, thi saa har alt, hvad der er foregaaet i Grundlovsudvalget, i Fællesudvalget været overflødigt, paa Forhaand unyttigt, da man vidste, at man fra den Side ikke ønskede at gennemføre andre Ændringer end dem, man blev enig med de Konservative om. Spørgsmaalet er jo dog, om det ikke er muligt, og nyttigt ogsaa, fra de Sider at gøre visse Indrømmelser til vor Opfattelse for at opnaa den fælles Enighed. Det er det Spørgsmaal, der foreligger, og dets Unytte har jeg ikke kunnet vide før i Dag.

Piper: Det ærede Medlem (Brandes), der talte paa det radikale Partis Vegne, maa sikkert huske fejl, naar det ærede Medlem mener, at det altid har været Praksis, at der blev nedsat Udvalg i Landstinget, naar det blev forlangt fra et Partis Side. Der er Fortilfælde, hvor man fra andre Partiers Side har nægtet Udvalgsbehandling, naar det har været foreslaet af det